TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. gruodžio 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymas – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – 7 straipsnio 2 punktas – Speciali jurisdikcija bylose dėl delikto arba kvazidelikto – Tariamai asmenų šmeižiančio turinio paskelbimas internete – Žalos atsiradimo vieta – Kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje yra arba buvo prieinamas internete paskelbtas turinys, teismai“

Byloje C-251/20

dėl *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) 2020 m. gegužės 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2020 m. birželio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gtflix Tv

prieš

DR

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal, I. Jarukaitis ir N. Jääskinen, teisėjai T. von Danwitz, M. Safjan (pranešėjas), L. S. Rossi, A. Kumin ir N. Wahl,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Gtflix Tv*, atstovaujamos advokatų P. Spinosi, L. Chevallier ir A. Michel,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos E. de Moustier ir A. Daniel,

– Graikijos vyriausybės, atstovaujamos S. Chala, A. Dimitrakopoulou ir K. Georgiadis,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2021 m. rugsėjo 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 2 punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Gtflix Tv*, Čekijos Respublikoje įsteigtos suaugusiesiems skirtų pramogų bendrovės, ir DR, kito Vengrijoje gyvenančio šioje srityje veiklą vykdančio asmens, ginčą dėl prašymo ištaisyti ir pašalinti tariamai šią bendrovę šmeižiantį turinį, kurį DR paskelbė keliose interneto svetainėse ir forumuose, taip pat dėl prašymo atlyginti žalą, patirtą dėl tokio paskelbimo internete.

Teisinis pagrindas

3 Iš Reglamento Nr. 1215/2012 4 konstatuojamosios dalies matyti, kad jo tikslas, siekiant gero vidaus rinkos veikimo, yra priimti nuostatas dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo ir užtikrinti greitą ir paprastą valstybėse narėse priimtų teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą.

4 Šio reglamento 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl turėtų visada galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;

(16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimų [ir asmeninių teisių pažeidimų, įskaitant šmeižtą].“

5 Minėto reglamento II skyriuje nustatytos jurisdikcijos taisyklės. Šio II skyriaus 1 skirsnyje „Bendrosios nuostatos“ yra Reglamento Nr. 1215/2012 4–6 straipsniai.

6 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

7 Minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

8 To paties reglamento II skyriaus 2 skirsnio „Specialioji jurisdikcija“ 7 straipsnio 2 punkte numatyta:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

<…>

2) bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose.“

9 Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto formuluotė iš esmės yra tapati 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42), kuris buvo panaikintas Reglamentu Nr. 1215/2012, 5 straipsnio 3 punkto formuluotei.

10 Reglamento Nr. 1215/2012 II skyriaus 4 skirsnyje „Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis“ yra jo 17 straipsnio 1 dalis; joje numatyta:

„1. Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis, kurias sudaro asmuo, vartotojas, ir kurių dalykas nėra laikomas šio asmens komercine ar profesinė veikla, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui ir 7 straipsnio 5 punktui, jeigu:

<…>

c) visais kitais atvejais, sutartis buvo sudaryta su asmeniu, vykdančiu komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančiu su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant tą valstybę narę, ir jeigu sutartis priskiriama tokios veiklos sričiai.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 Čekijos Respublikoje įsteigta *Gtflix Tv*, kurios pagrindinė interesų vieta yra šioje valstybėje narėje, be kita ko, per savo interneto svetainę pateikia ir platina suaugusiesiems skirtą audiovizualinį turinį. DR, gyvenantis Vengrijoje, yra tos pačios rūšies filmų, kuriais prekiaujama Vengrijoje esančiose interneto svetainėse, režisierius, prodiuseris ir platintojas.

12 *Gtflix Tv* teigia, kad DR pateikė ją šmeižiantį turinį; jis šį turinį platino keliose interneto svetainėse ir forumuose.

13 Paraginusi pašalinti šį turinį, ši bendrovė dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo DR kreipėsi į *Tribunal de grande instance de Lyon* (Liono apygardos teismas, Prancūzija) pirmininką, prašydama, pirma, nutraukti visus jos ir jos interneto svetainę šmeižiančius veiksmus, paskelbti teisinį pranešimą prancūzų bei anglų kalbomis kiekviename iš atitinkamų forumų ir skirti periodinę baudą už šio įpareigojimo nevykdymą, taip pat leisti jai pačiai paskelbti komentarą šiuose forumuose ir galiausiai preliminariai sumokėti jai simbolinį 1 EUR patirtos turtinės žalos atlyginimą ir tokio paties dydžio sumą neturtinei žalai atlyginti.

14 Šiame teisme DR pateikė Prancūzijos teismo jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą, kuris buvo patenkintas 2017 m. balandžio 10 d. nutartimi.

15 *Gtflix Tv* apskundė šią nutartį *Cour d'appel de Lyon* (Liono apeliacinis teismas, Prancūzija) ir padidino iki 10 000 EUR preliminarią sumą, kurią buvo prašyta atlyginti už Prancūzijoje patirtą turtinę ir neturtinę žalai. 2018 m. liepos 24 d. patvirtinamuoju sprendimu šis teismas taip pat patenkino jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme *Gtflix Tv* tvirtina, kad minėtame sprendime nepagrįstai buvo pripažinta ne Prancūzijos, o Čekijos teismų jurisdikcija, nors, jos teigimu, valstybės narės teismai turi jurisdikciją nagrinėti šios valstybės narės teritorijoje padarytą žalą, kuri atsirado dėl turinio paskelbimo internete, jei šis turinys yra joje prieinamas. *Gtflix Tv* teigia, kad *Cour d'appel de Lyon* (Liono apeliacinis teismas) pažeidė Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, kai grįsdamas Prancūzijos teismų jurisdikcijos nebuvimą nusprendė, kad nepakanka, jog internete paskelbtas šmeižiantis turinys būtų prieinamas teismo, į kurį kreiptasi, jurisdikcijos teritorijoje, bet taip pat reikia, kad dėl jo kokį nors interesą turėtų šioje teritorijoje gyvenantys interneto vartotojai ir ten būtų padaryta žalos.

17 Atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 17 d. Sprendimą *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė, kad Prancūzijos teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti prašymo pašalinti tariamai šmeižiantį turinį ir ištaisyti informaciją paskelbiant pranešimą, motyvuodamas, be kita ko, tuo, kad *Gtflix Tv* pagrindinė interesų vieta yra Čekijos Respublikoje, o DR gyvena Vengrijoje.

18 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių, ar asmuo, kuris, manydamas, kad jo teisės buvo pažeistos išplatinus šmeižiantį turinį internete, kreipiasi į teismą tiek reikalaudamas ištaisyti informaciją ir pašalinti turinį, tiek prašydamas atlyginti dėl to kilusią neturtinę ir turtinę žalą, gali kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje šis internete paskelbtas turinys yra arba buvo prieinamas, teismuose reikalauti atlyginti šios valstybės narės teritorijoje padarytą žalą, remdamasis 2011 m. spalio 25 d. Sprendimu *eDate Advertising ir kt.* (C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685, 51 ir 52 punktai), ar pagal 2017 m. spalio 17 d. Sprendimą *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766, 48 punktas) šis asmuo turi pateikti nurodytą prašymą dėl žalos atlyginimo teismui, turinčiam jurisdikciją įpareigoti ištaisyti informaciją ir pašalinti šmeižiantį turinį.

19 Šiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento [Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad asmuo, kuris, manydamas, kad jo teisės buvo pažeistos išplatinus šmeižiantį turinį internete, kreipiasi į teismą reikalaudamas ne tik ištaisyti informaciją ir pašalinti turinį, bet ir atlyginti dėl to kilusią neturtinę ir turtinę žalą, gali kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje internete paskelbtas

turinys yra arba buvo prieinamas, teismuose reikalauti atlyginti šios valstybės narės teritorijoje padarytą žalą, remdamasis 2011 m. spalio 25 d. Sprendimu *eDate Advertising ir kt.* (C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685, 51 ir 52 punktai), ar pagal 2017 m. spalio 17 d. Sprendimą *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766, 48 punktas) šis asmuo turi pareikšti reikalavimą dėl žalos atlyginimo teismui, turinčiam jurisdikciją įpareigoti ištaisyti informaciją ir pašalinti šmeižiančius komentarus?“

Dėl prejudicinio klausimo

20 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad asmuo, kuris, manydamas, kad jo teisės buvo pažeistos internete skleidžiant jį šmeižiantį turinį, tuo pačiu metu imasi priemonių, kad, pirma, būtų ištaisyta informacija ir pašalintas su juo susijęs turinys internete, ir, antra, atlyginta žala, kuri atsirado dėl tokio paskelbimo internete, gali kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje yra arba buvo prieinamas šis turinys, teismuose prašyti atlyginti žalą, kuri jam buvo padaryta teismo, į kurį kreiptasi, valstybės narės teritorijoje, nors šie teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti prašymo dėl ištaisymo ir pašalinimo.

21 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkte numatyta, jog bylos dėl delikto ar kvazidelikto nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę) valstybėje narėje turinčiam asmeniui gali būti keliamos kitoje valstybėje narėje, vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose.

22 Kadangi ši nuostata yra tapati Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktui, Teisingumo Teismo pateiktas jo išaiškinimas taikomas ir Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktui (žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

23 Pagal suformuotą jurisprudenciją specialiosios jurisdikcijos taisyklė bylose dėl deliktų ar kvazideliktų turi būti aiškinama autonomiškai, atsižvelgiant į reglamento, kuriame ji įtvirtinta, sistemą ir tikslus (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Ši specialiosios jurisdikcijos taisyklė pagrįsta itin glaudžia sąsaja tarp ginčo ir vietos, kurioje įvyko arba gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismų, o tai pateisina jurisdikcijos priskyrimą pastariesiems dėl gero teisingumo vykdymo ir veiksmingo proceso organizavimo priežasčių (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

25 Iš Reglamento Nr. 1215/2012 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad tokios sąsajos ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį saugumą ir padėti išvengti, kad ieškinys atsakovui būtų pareikštas valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme; tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių pažeidimų, įskaitant šmeižtą (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 28 punktą).

26 Iš tiesų delikto ir kvazidelikto bylose vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismas paprastai turi geriausias galimybes priimti sprendimą pirmiausia dėl ginčo sąsajos su teismo buvimo vieta ir lengvesnio įrodymų rinkimo (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

27 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją formuluotė „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti“ reiškia ir vietą, kurioje atsirado žalą lėmusi aplinkybė, ir žalos atsiradimo vietą, nes kiekviena iš jų, nelygu aplinkybės, gali suteikti ypač naudingos informacijos renkant įrodymus ir organizuojant procesą (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

28 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra nieko, kas leistų manyti, kad pagrindinė byla susijusi su galimybe kreiptis į Prancūzijos teismus pagal žalą lėmusios aplinkybės vietą. Vis dėlto kyla klausimas, ar šie teismai turi jurisdikciją remiantis tariamos žalos atsiradimo vieta. Be to, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Gtflix Tv* neprašė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama informacija ir turinys būtų neprieinami Prancūzijos teritorijoje.

29 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su ieškiniais, kuriais siekiama, kad būtų atlyginta neturtinė žala, tariamai padaryta paskelbiant šmeižiantį straipsnį spaudoje, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nukentėjusysis gali pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo leidėjui kiekvienos valstybės narės, kur straipsnis buvo išplatintas ir kur nukentėjusysis teigia patyręs žalą savo reputacijai, teismuose, turinčiuose jurisdikciją spręsti tik dėl žalos, patirtos teismo, į kurį kreiptasi, valstybėje narėje (1995 m. kovo 7 d. Sprendimo *Shevill ir kt.*, C-68/93, EU:C:1995:61, 33 punktas).

30 Konkrečiai dėl teiginių, susijusių su asmeninių teisių pažeidimu paskelbus turinį interneto svetainėje, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą asmuo, kuris mano, kad jo teisės buvo pažeistos, gali pareikšti ieškinį dėl visos žalos atlyginimo šio turinio skleidėjo įsteigimo valstybės narės teismuose, remdamasis žalą sukėlusio įvykio vieta, arba valstybės narės, kur yra jo pagrindinė interesų vieta, teismuose, remdamasis žalos atsiradimo vieta. Šis asmuo, užuot pareikšdamas ieškinį dėl visos patirtos žalos atlyginimo, gali kreiptis į kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje yra arba buvo prieinamas internete paskelbtas turinys, teismus. Šie teismai turi jurisdikciją nagrinėti tik jų buvimo valstybės narės teritorijoje padarytos žalos klausimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *eDate Advertising ir kt.*, C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685, 52 punktą).

31 Šias galimybes kreiptis į teismą turi ir juridinis asmuo, kuris vykdo ekonominę veiklą ir prašo atlyginti žalą, atsiradusią dėl pakenkimo jo komercinei reputacijai paskelbiant apie jį klaidingą informaciją internete ir nepašalinus su juo susijusių komentarų (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 44 punktą).

32 Vis dėlto atsižvelgdamas į interneto svetainėje paskelbtos informacijos ir turinio skvarbų pobūdį ir į tai, kad ši informacija ir turinys iš principo paskleidžiamas visame pasaulyje, Teisingumo Teismas patikslino, kad reikalavimas ištaisyti minėtą informaciją ir pašalinti minėtus komentarus yra vienas nedalomas reikalavimas, todėl jį galima pateikti tik teismui, kuris turi jurisdikciją nagrinėti visus reikalavimus dėl žalos atlyginimo, o ne tokiam teismui, kuris neturi tokios jurisdikcijos (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 48 punktas).

33 Darytina išvada, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą asmuo, manantis, kad nukentėjo dėl informacijos paskelbimo interneto svetainėje, siekdamas, kad ši informacija būtų ištaisyta, o internete pateiktas turinys pašalintas, gali kreiptis į šio turinio paskelbėjo įsisteigimo vietos teismą arba savo pagrindinės interesų vietos teismą.

34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, dėl „būtino priklausomumo ryšio“ tarp reikalavimo ištaisyti informaciją ir pašalinti internete paskelbtą turinį ir kartu pateikto reikalavimo atlyginti visą dėl šio paskelbimo atsiradusią žalą ar jos dalį reikia manyti, kad vienas iš pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytų teismų turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti abu šiuos reikalavimus. Taigi gero teisingumo vykdymo poreikis galėtų pateisinti šios išimtinės jurisdikcijos suteikimą.

35 Vis dėlto toks jurisdikcijos suteikimas negali būti grindžiamas Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktu, kaip jis aiškinamas šio sprendimo 32 punkte, nes, skirtingai nuo reikalavimo ištaisyti informaciją ir pašalinti turinį, kuris yra vienas ir nedalomas, reikalavimo atlyginti žalą dalykas gali būti visiškas arba dalinis žalos atlyginimas. Taigi, nors negalėjimas pateikti reikalavimą ištaisyti informaciją ir pašalinti internete paskelbtą turinį kitame teisme nei tas, kuris turi jurisdikciją nagrinėti visą reikalavimą atlyginti žalą, pateisinamas tuo, kad toks reikalavimas yra vienas ir nedalomas, tuo pačiu pagrindu negalima pagrįstai atmesti šio pareiškėjo galimybės pateikti reikalavimą iš dalies atlyginti žalą bet kuriame kitame teisme, kurio jurisdikcijos teritorijoje jis teigia patyręs žalą.

36 Be to, išimtinės jurisdikcijos suteikimo internete paskelbto turinio skleidėjo įsisteigimo vietos ar pareiškėjo pagrindinės interesų vietos teismui būtinybė nepagrįsta tuo, ką prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo kaip „būtiną priklausomumo ryšį“ tarp, pirma, reikalavimo ištaisyti informaciją ir pašalinti internete paskelbtą turinį ir, antra, reikalavimo atlyginti žalą, atsiradusią dėl šio paskelbimo internete. Iš tiesų, kadangi, nepaisant faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiami šie reikalavimai, tapatumo, jų dalykas, pagrindas ir galėjimas juos atskirti yra skirtingi, teisiškai nėra būtina, kad juos kartu nagrinėtų vienas teismas.

37 Toks jurisdikcijos suteikimas taip pat nėra privalomas gero teisingumo vykdymo požiūriu.

38 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad teismas, turintis jurisdikciją priimti sprendimą tik dėl valstybėje narėje, kurioje jis yra, kilusios žalos, tikrai gali įvertinti tariamos žalos tikrumą ir dydį šioje valstybėje narėje vykstančiame procese, atsižvelgdamas į šioje valstybėje narėje surinktus įrodymus.

39 Be to, pareiškėjo turima galimybė pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo kiekvienos valstybės narės teismuose, turinčiuose jurisdikciją dėl žalos, padarytos valstybės narės, kurioje jie yra, teritorijoje, prisideda prie gero teisingumo vykdymo, kai negalima nustatyti šio pareiškėjo pagrindinės interesų vietos. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokiu atveju šis asmuo negali pasinaudoti teise pareikšti ieškinį pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą jo asmenines teises tariamai pažeidusiam asmeniui, remdamasis žalos atsiradimo vieta, kad būtų atlyginta visa patirta žala (žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 43 punktą). Vis dėlto minėtas asmuo, remdamasis šia galimybe ir tuo pačiu pagrindu, gali taip pat pasinaudoti šia teise, siekdamas žalos atlyginimo iš dalies, t. y. tik žalos, padarytos valstybėje narėje, kurioje yra teismas, į kurį kreiptasi.

40 Taigi tikslo užtikrinti gerą teisingumo vykdymą nepaneigia pareiškėjo teisė pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo teismuose, turinčiuose jurisdikciją nagrinėti žalą, padarytą valstybėje narėje, kurioje jie yra.

41 Galiausiai reikia priminti, kad jurisdikcijos nagrinėti tik žalą, padarytą valstybės narės, kurioje jie yra, teritorijoje, suteikimas minėtiems teismams siejamas tik su sąlyga, kad turinys, kuriuo padaryta žala, yra arba buvo prieinamas šioje teritorijoje. Iš tiesų, kitaip nei Reglamento Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkte, jo 7 straipsnio 2 punkte nenustatyta papildoma jurisdikciją turinčio teismo nustatymo sąlyga, kaip antai ta, kad asmens veikla turi būti „nukreipta į“ valstybę narę, į kurios teismą kreiptasi (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, 42 punktą ir 2015 m. sausio 22 d. Sprendimo *Hejduk*, C-441/13, EU:C:2015:28, 32 punktą).

42 Galimybės pateikti reikalavimą dėl žalos atlyginimo vienam iš šio sprendimo 40 punkte nurodytų teismų ribojimas taikant papildomas sąlygas tam tikromis aplinkybėmis faktiškai galėtų pašalinti šią galimybę, nors pagal šio sprendimo 26 punkte nurodytą Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją asmuo, kuris mano, kad nukentėjo, visada turi turėti galimybę pateikti reikalavimą žalos atsiradimo vietos teismuose.

43 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad asmuo, kuris, manydamas, kad jo teisės buvo pažeistos internete skleidžiant jį šmeižiantį turinį, tuo pačiu metu siekia kad, pirma, būtų ištaisyta informacija ir pašalintas su juo susijęs internete paskelbtas turinys, ir, antra, atlyginta žala, kuri atsirado dėl tokio paskelbimo internete, gali kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje yra arba buvo prieinamas šis turinys, teismuose prašyti atlyginti žalą, jam padarytą valstybėje narėje, kur yra teismas, į kurį kreiptasi, nors šie teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti reikalavimo ištaisyti informaciją ir pašalinti turinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad asmuo, kuris, manydamas, kad jo teisės buvo pažeistos internete skleidžiant jį šmeižiantį turinį, tuo pačiu metu siekia, kad, pirma, būtų ištaisyta informacija ir pašalintas su juo susijęs internete paskelbtas turinys, ir, antra, atlyginta žala, kuri atsirado dėl tokio paskelbimo internete, gali kiekvienos valstybės narės, kurios teritorijoje yra arba buvo prieinamas šis turinys, teismuose reikalauti atlyginti žalą, jam padarytą valstybėje narėje, kur yra teismas, į kurį kreiptasi, nors šie teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti reikalavimo ištaisyti informaciją ir pašalinti turinį.

Parašai.